

брота и съ сила, и трѣбва да прояви тия качества, както 12 годишното момиче. Той трѣбва да вѣрва въ онова, което Богъ е вложилъ въ него. Започнете съ малкитѣ постижения и вѣрвете къмъ голѣмитѣ. Голѣмитѣ постижения идатъ най-после. Когато не могатъ да реализиратъ желаніята си, децата плачатъ. Въ това отношение тѣ сж генерали, които постоянно заповѣдватъ. Докато децата сж малки, родители имъ веднага изпълняватъ тѣхнитѣ заповѣди. По десетъ пжти презъ нощъта майката се събужда, за да изпълни заповѣдта на детето си. Сжщото прави и бащата. Плачътъ на детето не е нищо друго, освенъ заповѣдъ. За да дойде детето на земята, майката и бащата сж писали около сто писма, канили сж го, обещавали сж му различни нѣща. Види ли, че тѣ не изпълняватъ обещаніята си, детето започва да плаче. Чрезъ плача то имъ се налага, иска да изпълнятъ обещаніята си.

Плачътъ е присжщъ не само на децата, но и на всички хора. Човѣкъ плаче, защото не може да получи това, което желае. Докато е на земята, човѣкъ всѣкога плаче. Земниятъ животъ не може да задоволи човѣшката душа. Взискателна е човѣшката душа. Погледне ли я нѣкой, тя очаква милъ погледъ, съ приятна свѣтлина; даде ли ѝ нѣкой нѣщо, тя иска то да излиза отъ дълбочината на сърдцето, отъ което извиратъ топли, благоуханни чувства; каже ли ѝ нѣкой нѣщо, тя иска да чува мекъ, приятенъ говоръ. Говори ли съ нѣкого, тя иска